

Jeg havde dernæst sat megen Pris paa, om Halvdelen af Omkostningerne ved den foreslaaede Ordning skulde bæres af Staten, Halvdelen af Kommunerne, ud fra det Princip, at det i meget væsentlig Grad er en Statsopgave, der her foreligger. Naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag herom, har det hovedsagelig været af Hensyn til det meget sympatetiske Medlem fra Lemvig (Sandbæk), som man saa nødig vil gøre imod, og som helst væltede større Byrder over paa Kommunerne. I denne Forbindelse maa jeg sige, at der er en hel Del i den Betragtning, som i Bemærkningerne i Fjor til Lovforslaget er gjort gældende i Skrivelser fra Industriraadet og Arbejdsgiverforeningen, hvor der med nogen Ret hævdedes den statsmæssige Side af Opgaven. Der er noget om, at hvis Sagen kom ind under Statens Ledelse, vilde Enheden i Foranstaltningerne blive bedre, og Upartiskheden, som jeg i denne Sag lægger overordentlig megen Vægt paa, og som man maa lægge overordentlig megen Vægt paa, vilde sikkert blive noget større, end den nu kan blive. Især naar man ikke forandrer den Bestemmelse, jeg begyndte med at omtale, at Valget af Formand skal finde Sted med Halvdelen af Kommunalbestyrelsens Stemmer, er der aabnet ikke saa lidt Mulighed for, at den ledende Mand i de enkelte Kontorer kan blive af en særlig Partifarve. Om det er til den ene eller den anden Side, er i og for sig lige meget. Ligeledes kunde man tænke sig Muligheden af, at et kommunalt Kontor vil være meget varsomt med at trække Arbejdskraft til Kommunen. Selv om der er en nærliggende Bykommune eller anden Kommune, som har ledig Arbejdskraft, kan man godt tænke sig, at det kommunale Anvisningskontor ikke vil være særlig ivrigt efter at trække denne Arbejdskraft til Byen, idet man maa være klar over, at man beholder ikke saa lidt af den tiltrukne Arbejdskraft, naar en senere arbejdsløs Periode indtræder. Det kan muligvis ogsaa medvirke til, at den Effektivitet, man skulde have af Arbejdsanvisningen, ikke bliver meget stor i Kommunens Hænder. Men paa den anden Side maa det erkendes, at der ogsaa i Arbejdsanvisningen foreligger en kommunal Opgave, særlig i de større Kommuner. Naar Landets største Kommune er gaaet i Spidsen paa dette Omraade og med meget store Ofre har oprettet et kommunalt Kontor for Arbejdsanvisning, ligger der deri fra Københavns Kommunalbestyrelse en Tilkendegivelse af,

at det virkelig er en kommunal Opgave, der her er Tale om, og jeg vil ikke paa nogen Maade gaa i Rette med Kommunen om den Sag. Jeg erkender, at den kommunale Indsigt i Københavns Kommunalbestyrelse er saa stor, at man maa bøje sig for det derved af Københavns Kommune anerkendte Princip. Kommunerne, der er interesserede i Arbejdsløshedskassernes Økonomi, bør ogsaa være interesserede i Arbejdsanvisningen, da disse to, som det er sagt af den ærede Ordfører (Moltesen) i Betænkningen, er knyttede nøje sammen. Af alle disse Grunde har jeg, skønt jeg godt kan indse det rigtige og berettigede i Tanken om at gøre Arbejdsanvisningen til en Statsinstitution, ikke ønsket at stille noget Ændringsforslag herom, idet jeg mener, at naar man afvejer Argumenterne mod hverandre, er det det overvejende, at Kommunernes Interesse i Sagen bør fremkaldes og udnyttes, og det slaar Argumenterne for Statsledelsen til Side.

Jeg kunde ogsaa have ønsket — og det har der været talt om i Udvalget — en ændret Overledelse, idet jeg kunde have tænkt mig, at Overledelsen af Arbejdsanvisningen i Virkeligheden med Rette burde være den samme som for Arbejdsløshedskasserne. Det vilde i mange Retninger være rigtigt og ønskeligt. Den højtærede Indenrigsminister har ogsaa i nogen Grad billiget denne Tanke, og jeg havde egentlig ventet et Forslag fra ham i den Retning, men det er desværre udeblevet, og jeg mener, at Ændringsforslag, der angaar Organisation af Forbindelsen mellem disse to Love, kan ikke godt stilles fra Tingets Side, men maa komme fra Regeringen.

Nu kommer jeg til de Ændringsforslag, som jeg er alene om. De er for saa vidt overflødige nu, som de Ændringsforslag til Arbejdsløshedskasseloven, hvormed de er nøje knyttede sammen, er bortfaldne i dette Ting, men det forekommer mig dog rigtigt, at de oplyses fra min Side ogsaa i Forbindelse med dette Lovforslag, ligesom jeg i Forbindelse med Arbejdsløshedskasseloven fremdrog den Side af Sagen. Ønsket om at knytte Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne intimt sammen er Flertallet enigt med mig i. Det ligger jo nær at bruge Anvisningen som et Kontrolapparat overfor Arbejdsløshedskasserne, men dette Kontrolapparat bliver ikke effektivt, medmindre Anvisningen er det obligatoriske Gennemgangsled til Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Her er i Virkeligheden hele Forskellen paa Loven med mine Ændringer og paa Loven